

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011363
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8117011363.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.11.2017, v trestnej veci odsúdeného G. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, v konaní o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Pp/2/2017 zo dňa 24.08.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona návrh odsúdeného G. F., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., Y. XXXXX/X, t.č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Prešov na jeho podmienkové prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/7/2015 zo dňa 30.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/113/2016 zo dňa 22.12.2016 vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 Tr. poriadku podmienkovo prepustil odsúdeného G. F., nar. XX.XX.XXXX z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 30.05.2016, sp. zn. 23T/7/2015 v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonom stanovenej lehote, podal okresný prokurátor písomnú sťažnosť, ktorú neskôr osobitným podaním aj odôvodnil. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti poukázal na to, že odsúdený má v odpise registra trestov spolu 12 záznamov, pričom bol odsúdený aj za trestný čin lúpeže, vždy išlo o odsúdenie pre úmyselný trestný čin, väčšina odsúdení je pre násilnú trestnú činnosť, pričom takú povahu má aj odsúdenie za trestný čin, za ktorý aktuálne vykonáva uložený trest a bol pritom v roku 2012 odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Napriek tomu, že mu boli ukladané tresty odňatia slobody s podmienkovým odkladom výkonu trestu a aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, podľa sťažovateľa na odsúdeného nemali žiaden vplyv v smere jeho prevýchovy, napriek tomu sa odsúdený opätovne dopustil násilnej trestnej činnosti. Ďalej okresný prokurátor poukazoval na to, že hoci bol odsúdený od mája 2017 vo výkone trestu odňatia slobody, nevytvoril si podmienky na udelenie ani jednej odmeny, teda ani za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení programu zaobchádzania alebo za plnenie činností, ktoré súvisia so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného, čo by inak mohlo preukazovať jeho polepšenie v zmysle požadovanom zákonom. Odkazujúc na hodnotiacu správu ústavu, v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody sťažovateľ uviedol, že odsúdený je nekritický k spáchanému trestnému činu a zhrnul, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a že od odsúdeného nemožno očakávať, že

v budúcnosti povedie riadny život, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a súčasne zamietol žiadosť odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že G. F. bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/7/2015 zo dňa 30.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/113/2016 zo dňa 22.12.2016 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/36/2012 zo dňa 26.07.2012, právoplatného v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/103/2012 zo dňa 27.09.2012, ktorým bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/127/2012 zo dňa 27.11.2013, právoplatného v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/46/2014 zo dňa 15.05.2014, ktorým bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu. Zároveň boli zrušené všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený začal vykonávať trest odňatia slobody dňa 18.05.2017, pričom mu do výkonu uloženého súhrnného trestu odňatia slobody bola započítaná doba predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov od 23.01.2012 do 23.08.2012, a tak polovica výkonu predmetného trestu odňatia slobody mu uplynula dňa 18.07.2017.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Prešov zo dňa 13.07.2017 vyplýva, že v pedagogickej dokumentácii odsúdeného nie je evidovaný žiadny negatívny poznatok, kontakt s vonkajším svetom neudržiaval. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plnil. Podľa uvedenej správy správanie a vystupovanie odsúdeného je hodnotené ako bezproblémové, odsúdený si plní povinnosti, interné normy neporušuje, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava, v osobných veciach udržiava predpísaný poriadok. K personálu ústavu, ako aj k ostatným odsúdeným sa správa slušne a úctivo, konfliktným situáciám sa vyhýba. Je pracovne zaradený na pracovisko mimo ústavu s dohľadom. Kontakt udržiaval len občasnou korešpondenciou s dcérou. Riziko jeho sociálneho zlyhania do budúcnosti hodnotil ústav ako stredné a jeho resocializačnú prognózu ako menej priaznivú, vzhľadom na doterajšie odsúdenia, krátkodobú zamestnanosť pred výkonom trestu a nekritickosť k spáchanému trestnému činu. Ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmieňané prepustenie a odporúča jeho podmieňané prepustenie s dohľadom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd môže odsúdeného podmieňane prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení teda vyplýva, že aj keď podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, na podmieňané prepustenie však odsúdený nemá automatický nárok a súd ho môže použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci polovice uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa, preukazujúc uvedené svojím správaním a plnením povinností, skutočne polepšil, čo znamená,

že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Pokiaľ teda súd, na základe vykonaného dokazovania, nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil, a že v budúcnosti povedie riadny život nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť, pričom nemôže ďalej skúmať, či trest uložený pôvodným rozhodnutím, ktorý je trestom zákonným, je primeraný, alebo naopak neprimerane prísny, pretože v opačnom prípade by išlo o neprípustné preskúmavanie právoplatného rozhodnutia súdu mimo rámca mimoriadnych opravných prostriedkov. Taktiež dobré správanie odsúdeného v dôsledku motivácie podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody nie je prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože v prípade jeho prepustenia, teda po odpadnutí motivácie dobrého správania, niet záruky, že odsúdený povedie riadny život.

K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa názoru krajského súdu, teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, preto, lebo si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať a aktívne prejavuje snahu po náprave objektivizovanú najmä disciplinárnymi odmenami, pričom možno od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, či deklarovanie ochoty viesť riadny život bez preukázania ich úprimnosti pre podmiennečné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne stačiť nebude.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania, aj krajský súd dospel k záveru, že aj keď formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie polovice uloženého trestu, boli splnené, napriek tomu, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a teda v najmiernejšom spomedzi diferencovaných spôsobov výkonu tohto druhu trestu, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že sa odsúdený už doterajším výkonom trestu polepšil, a preto jeho ďalší výkon nie je potrebný, a že od odsúdeného je možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody s už započítanými siedmimi mesiacmi spolu viac ako jeden rok, no za takto dlhý čas nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu, čo o zvláštnej aktivite v smere preukázania polepšenia sa z jeho strany už doterajším výkonom trestu odňatia slobody nesvedčí a nasvedčuje skôr jeho prispôsobeniu sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tomu by o polepšení sa odsúdeného mohol svedčiť jeho kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, avšak odsúdený už v podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uvádzal, že sa cíti nevinný, skutkov kladených mu za vinu sa nedopustil a ako uvádzal aj vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí dňa 24.08.2017 len rešpektuje právoplatné rozhodnutia súdov, ale snaží sa o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov a o zmenu rozhodnutia. Preto ani jeho vnútorný postoj k spáchaným trestným činom, ktorých dôsledkom bol trestný postih spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, nenasvedčuje rozhodnutiu odsúdeného uvedomiť si nesprávnosť svojho konania a spáchanie trestnej činnosti úprimne ľutovať. Pritom skutočnosť, že v minulosti spáchal trestné činy, za ktoré bol postihnutý rôznymi trestami, by mala odsúdeného motivovať k tomu, aby sa výraznejšie snažil preukázať spôsobom svojho správania, že ďalší výkon predmetného trestu odňatia slobody nie je potrebný. Viesť riadny život v budúcnosti predpokladá vyrovnať sa so svojou trestnou minulosťou v smere uvedomenia si nielen dôsledkov v podobe trestu, ale aj vnútorného odsúdenia a oľutovania samotných spáchaných trestných činov. Správanie odsúdeného G. F. vo výkone trestu odňatia slobody nenasvedčuje tomu, že by doterajší, kratší výkon trestu odňatia slobody postačoval a že by účel trestu mohol byť dovŕšený ukončením obmedzenia osobnej slobody menovaného a jeho prepustením na slobodu len pod hrozbou vykonania tej časti trestu odňatia slobody, ktorý zostáva vykonať.

Preto sa krajský súd nestotožnil s napadnutým uznesením okresného súdu a návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.